LUIS SUARDÍAZ

Ars poetica

Akárcsak más fazekasok,
tűzből mentett töredékeket őrzök.

Ez itt egy női fej akarna lenni, olyan beszédes
szemekkel, hogy még a kritikusok is megértenék.
Az ott az Atlanti óceánt akarta átrepülni,
figyeljétek a szélcsendben a szárnyait.
Nem azért őrzöm mindezt, hogy közszemlére tegyem.
Ez itt egy fürge állat lett volna, de amint látjátok,
olyan mint egy fatörzs, amit a monszun összemart.
Némelyike ezeknek az élettelen daraboknak
nem való másra, csak tűzre, de van amelyik még ellenáll.
Készen nem kaptam semmit, még saját magamat is én alkotom.

Ezek azok a kövek, amik nem látszanak ki a ház alól.
Önkritikául hordom őket magammal,
de védőfalnak is megteszik.
Hányszor raktam meg a kemencét, bízva benne, hogy sikerül
és persze, amint tudjuk, vagy túl nagy volt a tűz vagy túl
kicsi,
rosszkor adagoltam, elvétettem a szent arányokat.
Nem tudtam. Nem tudom.

Ne hányjátok szét, társaim, barátaim, ezeket a diribdarabokat,
ne illesszétek össze őket
ha majd engem harcképtelenné tesz a tűz.

DAVID CHERICIÁN

Ma reggel

Ma reggel a kanapéra letett fehér ruha láttán
mindenki a tegnap esti vigalomra gondol a hölgyek
és urak táncolnak a menyasszony mert a menyasszony te vagy
talpig fehérben
most jön Isten nevében Isten a tanúja
szerelmünknek meg a padlás meg a szűk lépcsőfordulók
tessék tessék
hölgyeim és uraim mulassanak jól ahogy kultúremberek
szoktak esküvő